

Scenariusz uroczystości z okazji Święta Żołnierzy Wyklętych

Uroczystość odbyła się 5.03.2013r. w
Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 6 w
Chełmie. Koncepcja i opracowanie: Ewa
Gałka - nauczycielka języka polskiego.

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI Z OKAZJI

ŚWIĘTA ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

odbytej 5.03.2013r.

w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 6

w Chełmie

Scenografia- cela więzienna; wykonawcy-
dziewczęta ubrane w letnie, kolorowe sukienki z
uplecionymi warkoczami;

1. Wejście chóru na tle
piosenki *Tadek Firma Solo-
Żołnierze Wyklęci (Prod.by
BoeseBeats & Abaz Beats)*
<http://www.youtube.com/watch?v=iHi17koBSII>

2. Recytator I - podkład muzyczny *Steven*

*Spielberg „Bliskie spotkania muzyczne” utwór
„Bliskie spotkania trzeciego stopnia”*

Fragment utworu Artura Oppmana „Pięciu
poległych”

To, co przeżyło jedno pokolenie ,

Drugie przeplata w sercu i pamięci;

I tak pochodem idą cienie... cienie...

Aż się następne znów za krew poświęci!

Jest jeden czas miłości, jest jeden czas wiary

Dla tych, którzy odeszli, dla tych, co zostają.

Wszystko staje się jednym: żywe i umarłe.

Wszystko splata się w jedną narodową pamięć.

Ona przeszłości i przyszłości sięga

Przez serce żywe, co w sercach nam bije,

Bo wolność to jest tyle, ilu nas poległo

I wolność to jest tyle, ilu nas żyje!

3. Piosenka wykonywana przez chór - Andrzej
Kołakowski „Epitafium dla Majora Ognia”

Jeśli umrzeć mam za ciebie,
jeśli sztandar zwinąć mam,

na każdego przecież przyjdzie,
kiedyś pora,
srebrny orzeł z mojej czapki,
na urwiskach w sercu Tatr,
znajdzie gniazdo.

Ref.

Ty mnie ukryj moja ziemi podhalańska,
górski lesie kołysz mnie do snu.
Tyle razy mnie chroniła ręka pańska.
Dziś, mnie do raportu wezwał Bóg.

Wilki mają swoje ścieżki,
podążałem szlakiem wilczym,
śmierć ścigała mnie po lasach jak pies gończy,
przystanęła nad potokiem,
krótki błysk nad górskim stokiem,
wola Boża, moja walka dziś się kończy.

Ref.

Ty mnie ukryj moja ziemi podhalańska,
górski lesie kołysz mnie do snu.
Tyle razy mnie chroniła ręka pańska.
Dziś, mnie do raportu wezwał Bóg.

Polski Orzeł srebrnopióry
w nasze dusze wbił pazury
i legendę partyzancką,
ponad szczyty wzniósł.
Na Podhalu pod Turbaczem,
partyzancka wierzba płacze,
zgaś już Ogień,
ale pamięć po nim wciąż się tli.

„Jest mi smutno, że muszę umierać. Powiedzcie mojej babci, że zachowałam się jak trzeba” to były ostatnie pożegnalne słowa siedemnastoletniej Danuty Siedzikówny, ps. „Inka” zamordowanej przez komunistycznych oprawców w sierpniu 1946 roku w gdańskim więzieniu przy ul. Kurkowej 12. Po blisko sześćdziesięciu latach Polacy poznali prawdę o tej pięknej postaci skazanej przez komunistów – tak jak inni żołnierze antykomunistycznego podziemia niepodległościowego – na zapomnienie”.

Paradoksalnie dopiero w chwili śmierci odzyskała wolność, o której marzyła. Zanim przebrzmiało echo salwy plutonu egzekucyjnego, gdy ostatni ubecki pocisk gasił światło Jej życia *„a już zastęp aniołów Ją otoczył, z Jej serca zniknęła wszelka śmierci trwoga, Królowa Polski zamknęła jej oczy, Jej wolną duszę zawiodła do Boga”*.

Historia „Inki” „Inka” była bowiem postacią szlachetną, nietuzinkową i symboliczną. Pozostała „do końca” wierna Ojczyźnie, honorowi i przysiędze, nie załamała się w śledztwie, zachowała się po prostu *jak trzeba*. Jej nieskazitelna, święta nieomal postać ma szczególną moc jednoczącą wielu Polaków a świadectwo Jej życia jest przyczyną odrodzenia duchowego wielu ludzi. Niezlomna postawa i heroizm dają Jej wieczne miejsce w Panteonie Narodowych Bohaterów.

Oto historia – Inki, Żołnierzy Wyklętych.

5. Recytator II z ukrycia –podkład muzyczny
Schindlere List- Tango

Utwór „Inka” Cz.1.

w trakcie recytacji na scenę wchodzi Recytator III-
dziewczynka grająca Inkę; ubrana w skromną sukienkę,
siada na pryczy, uplata warkocz , pisze w zeszytcie

To przecież nastolatka tylko.

Śmieszny kołnierzyk przy sukience.

Jeszcze bawiła się przed chwilką,

Włosy spinała tak naprędce.

A tu przysięga- słowa wielkie!

I ona przy nich całkiem tycia:

„W obliczu Boga walczyć będzie

Aż do ofiary swego życia”.

pauza, natężenie muzyki w części refrenu, następnie wyciszenie

Już tatuś z mamą dali przykład

I czy jest wierna- patrzą z nieba.

Śmierć czasem to powinność zwykła,

Więc się zachowa tak, jak trzeba...

6. Recytator III- Inka , przyjmuje postawę ,
kładzie prawą rękę na sercu- składa przysięgę

Autor nieznany „Przysięga Partyzancka”

„Przysięgam Panu Bogu w wierności Polsce trwać

Na mej ojczyzny progu w walecznym szyku stać.

Za sztandar cześć i prawa ochoczo ruszać w bój

Jak każe mi ustawa i honor każe mój.

Wypełniać w lot rozkazy, tajemnic wojska strzec

Jak żołnierz żyć bez skazy, gdy trzeba, mężnie lec.

Zachować tajemnicę, nie zdradzać braci swych

W potrzebie paść ofiarą za Ojczyznę i wiarę

Przysięgi tu złożonej dotrzymać, abym mógł

Na krzyżu umęczony, tak mi dopomóż Bóg”.

7. Recytator III- Inka- podkład muzyczny
*Schindlers List (1993)- Soundtrack- Theme from
Schindlers List by John Towner Williams*

Leszek Andrzej Mroczkowski „Ostatni list do Matki”

Piszę do Ciebie mamo, bo wiem że klęcząc prosisz
Boga
O syna i o zmiłowanie bo wielka w sercu twoim
trwoga
Nie płacz mateczko, nie płacz proszę czas jest
lekarstwem co leczy rany
a za dni kilka przyjdzie pismo, że “ wyrok został
wykonany “.
Ja nie rozpaczam, choć się boję a w sercu taka
miłość płonie
Więc klęczę u nóg Twoich mamo, całując
spracowane dłonie.
Nie płacz Mateczko, muszę przejść te siedem
schodów do piwnicy
Nieść moje osiemnaście lat , aby nie wlekli mnie
strażnicy
Kocham cię Matuś, słońce wiatr i łopot żagli na
jeziorze
I pierwszych pocałunków smak i kiedy jest
wzburzone morze !
Umierać jest mi strasznie żal, przysięgam na mą
biedną duszę
Tak trudno przejść te siedem schodów a przecież
przejść je muszę !!!!
Więc jeśli kiedyś WRÓCI POLSKA to niech się za nas

ktoś upomni

Żegnaj Mateczko, muszę kończyć, klucz zgrzyta w zamku .....idą po mnie !!- podkład muzyczny- dźwięk klucza otwierającego drzwi.

8. Recytator II -z ukrycia

Utwór „Inka” Cz.2.

Jak to jest- zabić nastolatkę?

Blask zgasić w oczach, zamknąć usta?

Przerwać marzenia, co ukradkiem

Snuły się nawet w celi pustej?

Ktoś wydał wyrok i żył dalej.

Ktoś milczał- nie wydobył głosu.

Ktoś prawdy nie chce słuchać wcale.

Ktoś ma awersję do patosu...

Lecz to zdarzyło się pod słońcem!

Umarła pięknie jak natchniona!

Na krzyżu Chrystus konający

Otworzył Ince swe ramiona.

Inka skulona siada w kącie sceny.

9. Podkład muzyczny- 10 powtórzeń

- a. dźwięk maszyny do pisania
- b. Recytator IV z ukrycia czyta stopień, nazwisko żołnierza,
- c. dźwięk strzału
- d. opuszczenie tkaniny zasłaniającej napis na dekoracji

Por. Piotr Jankowski ps. Jeleń

Ppor. Ryszard Targowski ps. Dzik

Ppor. Witold Wasilewski ps. Litwin

Por. Jerzy Neyman ps. Bułat

Mjr Tadeusz Dziubiński ps. Fala

Mjr Mieczysław Pazderski ps. Szary

Płk Hieronim Dekutowski ps. Zapora

Kpt. Zdzisław Broński ps. Uskok

Ppor. Edward Taraszkiewicz ps. Żelazny

Sierż. Józef Franczak ps. Lalek

- e. po ostatnim „strzale” odsłania się pełny

napis „*Pamiętać- to nasz obowiązek*”.

10. Recytator IV - wychodzi na scenę

Autor nieznany „*Polscy bandyci*”

Za carskich czasów, wiemy to sami
Byliśmy zwani wciąż bandytami
Każdy, kto Polskę ukochał szczerze
Kto pragnął zostać przy polskiej wierze,
Kto nie chciał lizać moskiewskiej łapy
Komu obrzydły carskie ochłapy
I wstrętnym było carskie koryto
Był "miateżnikiem" - polskim bandytą.

Więc harde "polskich bandytów" głowy
Chłonęły piece, doły i rowy.
Teraz, gdy w gruzach Germania legła,
Jest Polska "Wolna i Niepodległa",
Jest wielka. Młoda, swobodna, śliczna,
I nawet mówią "demokratyczna".

Cóż z tego, kiedy kto Polskę kocha,
W kim pozostało sumienia trochę,
Komu niemiłe sowieckie myto,
Jeszcze raz został "polskim bandytą".

I znowu polskości tłumią zapały
Tortury UB, lochy, podwały.
O Boże, chciałbym zapytać Ciebie,
Jakich Polaków najwięcej w niebie?
Płaszczem mej chwały, blaskiem okryci
Są tutaj wszyscy "polscy bandyci".

podkład muzyczny w wykonaniu gitarzysty- linia
melodyczna piosenki „*Wiernie iść*”

Dlatego proszę cię wielki Boże
usłysz wołanie moje w pokorze
ocal Ojczyznę przed łachudrami
A kim są oni? Też wiedzą ... sami.
Kiedy twarz moja łąą jest spowitą
uczyn mnie Panie - polskim bandytą.

11. Piosenka wykonywana przez chór- 5 Wileńska
Brygada Armii Krajowej „*Wiernie iść*”

Gdy ziemia ojczysta skąpana we łzach
o pomstę krew woła męczeńska.
Kto walczy o wolność i mści się za krew
to Piąta Brygada Wileńska.
A szlakiem zuchwałym prowadzi ją wódz,
„Łupaszka” – bohater nieznany.
Z nim tylko umierać i walczyć by móc
z niewoli kraj wyrwać kochany.
Wiernie iść będziemy twoim śladem,
Bo ty jesteś z nami, z tobą Bóg.
Śmiało trwać będziemy pod kul gradem,
aż wolności zagrzmi złoty róg.
Przez szturmy zuchwałę i walki od lat
dla wroga on stał się zagładą.
I płynie pieśń wolna i dumna we świat
za Piątą Wileńską Brygadą.
Dziś naszym udziałem jest walka i znój
Przyszłości los czeka nieznany.
Za Polskę kochaną prowadzi nas w bój
„Łupaszka” nasz wódz ukochany.
Refren: Wiernie iść...

12. Podkład muzyczny- dźwięk bicia serca, zejście
wykonawców ze sceny.

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)